COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.2.2021
COM(2021) 53 final

2021/0030 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de autorizare a Regatului Unit să aplice în ceea ce privește Irlanda de Nord o măsură specială de derogare de la articolele 16 și 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA”[1]), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective, pentru a simplifica procedura de colectare a TVA-ului sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale.

Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană (UE) la 31 ianuarie 2020. În conformitate cu Acordul de retragere[2], Regatul Unit are acum statut de țară terță față de UE.

Începând cu 1 ianuarie 2021, legislația UE în materie de TVA nu mai este aplicabilă în Regatul Unit. Cu toate acestea, pe baza Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord[3] (denumit în continuare „protocolul”), care face parte din Acordul de retragere, Irlanda de Nord face în continuare obiectul legislației UE în materie de TVA în ceea ce privește bunurile, pentru a se evita reintroducerea unei frontiere strict controlate între Irlanda și Irlanda de Nord. În ceea ce privește însă serviciile, Irlanda de Nord, împreună cu restul Regatului Unit, este considerată ca aflându-se în afara UE.

Acest lucru conduce în mod inevitabil la apariția unui sistem de TVA dublu sau mixt în Irlanda de Nord, în cadrul căruia livrările, achizițiile intracomunitare și importurile de bunuri care au loc în Irlanda de Nord în conformitate cu normele aplicabile locului operațiunilor impozabile prevăzute în titlul V din Directiva TVA fac obiectul normelor armonizate ale UE, în timp ce prestările de servicii efectuate pe același teritoriu nu fac obiectul sistemului de TVA din UE.

Prin urmare, pentru a continua aplicarea în Irlanda de Nord a unui regim special în materie de TVA, care prevede măsuri forfetare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă percepută pentru cheltuielile cu combustibilul pentru autovehiculele de serviciu, care se abat de la normele generale prevăzute în Directiva TVA, este necesară acordarea unei derogări în temeiul articolului 395 alineatul (1) din Directiva TVA.

Prin scrisoarea înregistrată la Comisie în data de 27 noiembrie 2020, Regatul Unit a solicitat autorizarea de a prelungi aplicarea unei măsuri de derogare de la articolele 16 și 168 din Directiva TVA. În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat statele membre, prin scrisoarea din 10 decembrie 2020, cu privire la cererea înaintată de Regatul Unit. Prin scrisoarea din 11 decembrie 2020, Comisia a notificat Regatului Unit faptul că deține toate informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea cererii.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Articolul 168 din Directiva TVA prevede că o persoană impozabilă are dreptul de a deduce valoarea TVA-ului perceput pentru achizițiile efectuate în scopul operațiunilor sale taxabile. Articolul 16 din aceeași directivă prevede că utilizarea de către o persoană impozabilă a unor bunuri care fac parte din activele întreprinderii sale în folosul propriu sau al personalului său trebuie tratată ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros, atunci când TVA-ul aferent

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

[2] Acordul Consiliului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO C 384 I, 12.11.2019, p. 1).

[3] JO C384 I, 12.11.2019, p. 92.

bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedus total sau parțial. Acest sistem permite recuperarea TVA-ului dedus inițial pentru utilizarea în interes personal.

În cazul autovehiculelor de serviciu, utilizate parțial în scop personal, este adesea dificil să se calculeze și să se impoziteze cheltuielile legate de utilizarea în scop personal în conformitate cu normele menționate anterior.

În acest context, Regatul Unit a aplicat un regim special de impozitare forfetară a utilizării autovehiculelor de serviciu în scop personal, autorizat prin Decizia 86/356/CEE a Consiliului din 21 iulie 1986 de autorizare a Regatului Unit să aplice măsuri forfetare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă aferentă cheltuielilor cu carburantul pentru autovehiculele de serviciu[4]; acest regim se baza pe capacitatea motorului și pe tipul de carburant al autovehiculului.

Derogarea inițială a fost abrogată și înlocuită prin Decizia 2006/659/CE a Consiliului din 25 septembrie 2006 de autorizare a Regatului Unit de a introduce o măsură specială de derogare de la articolul 5 alineatul (6) și de la articolul 11 secțiunea (A) alineatul (1) litera (b) din Directiva 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri[5], introducându-se o impozitare forfetară a utilizării în scop personal pe baza nivelului de emisii de CO_2 al autovehiculului. Această din urmă decizie a Consiliului a fost, la rândul său, înlocuită prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2109 a Consiliului din 17 noiembrie 2015[6], care a expirat la 31 decembrie 2018. O nouă prelungire a măsurii, până la 31 decembrie 2020, a fost acordată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1918 a Consiliului din 4 decembrie 2018[7].

Regimul se bazează pe faptul că există o legătură directă între emisii și consumul de carburant, emisiile mai mari corespunzând unui consum mai mare de carburant. Pe baza acestor niveluri de emisii se calculează consumul de carburant per kilometru, care se combină apoi cu valoarea medie a kilometrajului efectuat în scop personal, determinată pe baza datelor provenind din fiscalitatea directă, și cu prețul de vânzare cu amănuntul al carburantului. Rezultă o taxă pentru utilizarea în scop personal care corespunde valorii TVA aferente utilizării în scop personal a autovehiculului. Sistemul este facultativ pentru persoanele impozabile, care pot decide să nu recupereze TVA-ul pe carburant. În mod alternativ, acestea pot păstra evidențe detaliate ale kilometrajului pentru a furniza dovezi și a ajuta la calcularea kilometrajului personal.

Regatul Unit a inclus în cererea sa o explicație privind funcționarea măsurii de derogare. Potrivit Regatului Unit, acest sistem s-a dovedit a fi fiabil și a condus la o simplificare substanțială, atât pentru întreprinderi, cât și pentru administrația fiscală. În plus, Regatul Unit susține că oferă persoanelor impozabile certitudine juridică, printr-o metodă simplificată care poate fi utilizată pentru a declara TVA-ul pentru utilizarea privată a carburantului.

Pe această bază, Regatul Unit a solicitat, în ceea ce privește Irlanda de Nord, autorizarea continuării perioadei de aplicare a derogării după 1 ianuarie 2021. Derogarea trebuie acordată pe o perioadă limitată, care să se încheie la 31 decembrie 2023, pentru a se putea evalua dacă regimul forfetar continuă să reflecte în mod corect raportul global dintre utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri private.

---

4 JO L 212, 2.8.1986, p. 35.
5 JO L 272, 3.10.2006, p. 15.
6 JO L 305, 21.11.2015, p. 49-50.
7 JO L 311, 7.12.2018, p.30-31.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Conform articolului 176 din Directiva TVA, Consiliul stabilește cheltuielile pentru care TVA-ul nu este deductibil. Până la adoptarea unor dispoziții în acest sens, statele membre sunt autorizate să mențină excluderile care erau în vigoare la 1 ianuarie 1979. Există așadar unele dispoziții de tip „statu-quo” care limitează dreptul de deducere a TVA-ului în ceea ce privește autoturismele.

În pofida inițiativelor anterioare de stabilire a unor reguli privind categoriile de cheltuieli care pot face obiectul limitării dreptului de deducere[8], această derogare este adecvată în așteptarea unei armonizări a acestor reguli la nivelul UE.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Articolul 395 din Directiva TVA.

- **Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)**

Având în vedere prevederea din Directiva TVA pe care se întemeiază propunerea, aceasta din urmă intră în sfera competenței exclusive a Uniunii. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Proporționalitate**

Decizia se referă la o autorizare acordată Regatului Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, la cererea sa, și nu constituie o obligație.

Având în vedere domeniul de aplicare limitat al derogării, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit, și anume simplificarea procedurii de colectare a TVA-ului. Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru simplificarea colectării TVA-ului într-un sector specific.

Sistemul rămâne facultativ pentru persoanele impozabile.

- **Alegerea instrumentului**

În temeiul articolului 395 din Directiva TVA, derogarea de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. În plus, o decizie a Consiliului este cel mai adecvat instrument, deoarece poate fi adresată în mod individual.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Prezenta propunere se bazează pe o cerere înaintată de Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord și privește doar teritoriul acestui stat.

[8] COM (2004) 728 final - Propunere de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea simplificării obligațiilor în materie de taxă pe valoarea adăugată (JO C 24, 29.1.2005, p. 10), retrasă la 21 mai 2014 (JO C 153, 21. 5. 2014, p. 3).

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

- **Evaluarea impactului**

Decizia propusă vizează simplificarea colectării TVA-ului în ceea ce privește cheltuielile cu carburantul pentru autovehiculele de serviciu utilizate parțial în scop personal și, prin urmare, are un impact pozitiv.

Pentru persoanele impozabile care optează pentru utilizarea acestui sistem se vor reduce sarcina administrativă și costurile de conformitate, prin eliminarea necesității de a păstra, în scopul stabilirii TVA-ului, înregistrări detaliate ale kilometrajului pentru fiecare autovehicul de serviciu. Astfel de cerințe referitoare la păstrarea înregistrărilor ar putea necesita un consum mare de timp și impun adesea sarcini administrative semnificative pentru impozite relativ mici. Metoda de simplificare reduce, de asemenea, sarcinile pentru autoritățile fiscale, care, în caz contrar, ar fi obligate să verifice numeroase situații individuale.

Cu toate acestea, având în vedere sfera de aplicare restrânsă a derogării și aplicarea sa limitată în timp, impactul va fi, în orice caz, limitat.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații negative pentru bugetul Uniunii.

În acest context, se reamintește faptul că, în conformitate cu articolul 8 al doilea paragraf din protocol, veniturile rezultate din operațiuni impozabile în Irlanda de Nord nu se transferă Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

Propunerea include o clauză de limitare în timp, derogarea expirând automat la 31 decembrie 2023.

2021/0030 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de autorizare a Regatului Unit să aplice în ceea ce privește Irlanda de Nord o măsură specială de derogare de la articolele 16 și 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[1], în special articolul 395 alineatul (1) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană la 31 ianuarie 2020 pe baza Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (denumit în continuare „Acordul de retragere”). Astfel, legislația Uniunii privind taxa pe valoarea adăugată („TVA”) nu se mai aplică Regatului Unit sau pe teritoriul acestuia.

(2) Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 8 din Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord (denumit în continuare „protocolul”), care face parte integrantă din Acordul de retragere, legislația Uniunii în materie de TVA continuă să se aplice în Irlanda de Nord[2] în ceea ce privește bunurile.

(3) Prin urmare, persoanele impozabile și anumite persoane juridice neimpozabile din Regatul Unit continuă să facă obiectul legislației Uniunii în materie de TVA pentru tranzacțiile cu bunuri în Irlanda de Nord.

(4) Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE prevede că o persoană impozabilă are dreptul de a deduce TVA-ul perceput pentru achizițiile efectuate în scopul operațiunilor taxabile. Articolul 16 din directivă prevede însă că utilizarea de către o persoană impozabilă a unor bunuri care fac parte din activele întreprinderii sale în folosul propriu sau al personalului său trebuie tratată ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros, atunci când TVA-ul aferent bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedus total sau parțial. Acest sistem permite recuperarea TVA-ului dedus inițial pentru utilizarea în interes personal.

(5) Prin Decizia 2006/659/CE a Consiliului[3], Regatul Unit a fost autorizat să aplice, până la 31 decembrie 2015, o măsură specială pentru a determina, pe bază forfetară, cota-

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

[2] Sub rezerva consensului democratic, menționat la articolul 18 din protocol, de a continua aplicarea articolului 8 din acesta.

[3] Decizia 2006/659/CE a Consiliului din 25 septembrie 2006 de autorizare a Regatului Unit de a introduce o măsură specială de derogare de la articolul 5 alineatul (6) și de la articolul 11 secțiunea (A) alineatul (1) litera (b) din Directiva 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri (JO L 272, 3.10.2006, p. 15).

parte a TVA-ului nedeductibil aferentă cheltuielilor cu carburantul pentru autovehiculele de serviciu care nu sunt utilizate exclusiv în scopuri profesionale („măsura specială”). Măsura specială, care are caracter facultativ pentru persoanele impozabile, se bazează pe nivelul emisiilor de dioxid de carbon ale autovehiculului, dat fiind că există o corelație proporțională între emisii și consumul de carburant și, prin urmare, cheltuielile cu carburantul.

(6) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2109 a Consiliului[4], Regatul Unit a fost autorizat să aplice în continuare măsura specială până la 31 decembrie 2018. O nouă prelungire, până la 31 decembrie 2020, a fost acordată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1918 a Consiliului[5].

(7) Prin scrisoarea înregistrată la Comisie în data de 27 noiembrie 2020, Regatul Unit a solicitat în ceea ce privește Irlanda de Nord autorizarea de a continua aplicarea măsurii speciale după 1 ianuarie 2021. Solicitarea a inclus o explicație privind funcționarea măsurii speciale.

(8) Comisia a transmis cererea prezentată de Regatul Unit către statele membre, prin scrisoarea din data de 10 decembrie 2020. Prin scrisoarea din data de 11 decembrie 2020, Comisia a înștiințat Regatul Unit că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

(9) Potrivit Regatului Unit, măsura specială a permis aplicarea unei proceduri simplificate și eficiente de colectare a TVA-ului aferent cheltuielilor cu carburantul pentru autovehiculele de serviciu utilizate parțial în interes personal, atât pentru persoanele impozabile, cât și pentru autoritatea fiscală. Prin urmare, este oportun ca Regatul Unit să fie autorizat, în ceea ce privește Irlanda de Nord, să aplice în continuare măsura specială.

(10) Derogarea trebuie acordată pe o perioadă limitată, care să se încheie la 31 decembrie 2023, deoarece este necesar să se evalueze periodic dacă regimul forfetar continuă să reflecte în mod corect raportul global dintre utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în interes personal.

(11) În conformitate cu articolul 8 al doilea paragraf din protocol, veniturile rezultate din operațiuni taxabile în Irlanda de Nord nu se transferă Uniunii Europene. Măsura specială nu va avea un impact asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolele 16 și 168 din Directiva 2006/112/CE, Regatul Unit este autorizat, în ceea ce privește Irlanda de Nord, ca până la 31 decembrie 2023 să stabilească, pe bază forfetară, cota-parte din TVA-ul aferent cheltuielilor cu carburantul legate de utilizarea autovehiculelor de serviciu în interes personal.

---

4 Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2109 a Consiliului din 17 noiembrie 2015 privind autorizarea Regatului Unit de a aplica o măsură specială de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a), de la articolul 168 și de la articolul 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 305, 21.11.2015, p. 49).

5 Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1918 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de autorizare a Regatului Unit de a aplica o măsură specială de derogare de la articolele 16 și 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 311, 7.12.2018, p. 30).

Articolul 2

Cota-parte din taxa menționată la articolul 1 se exprimă în sume fixe, stabilite pe baza nivelului emisiilor de dioxid de carbon ale tipului de vehicul în cauză, care reflectă consumul de carburant. Regatul Unit, în ceea ce privește Irlanda de Nord, ajustează anual sumele fixe respective, pentru a reflecta modificările costului mediu al carburantului.

Articolul 3

Sistemul instituit în baza prezentei decizii este facultativ pentru persoanele impozabile.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord în ceea ce privește Irlanda de Nord.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele